ELISABETH SCHONAUGIENSIS. GODEFRIDUS ADMONTENSIS. ANSELMUS CANTUARIENSIS. IVO CARNOTENSIS. INSTITUTA REGUM DE IMMUNITATE ET SACRILEGIO

4. Viertel 12. Jh. Seite 28r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36541
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

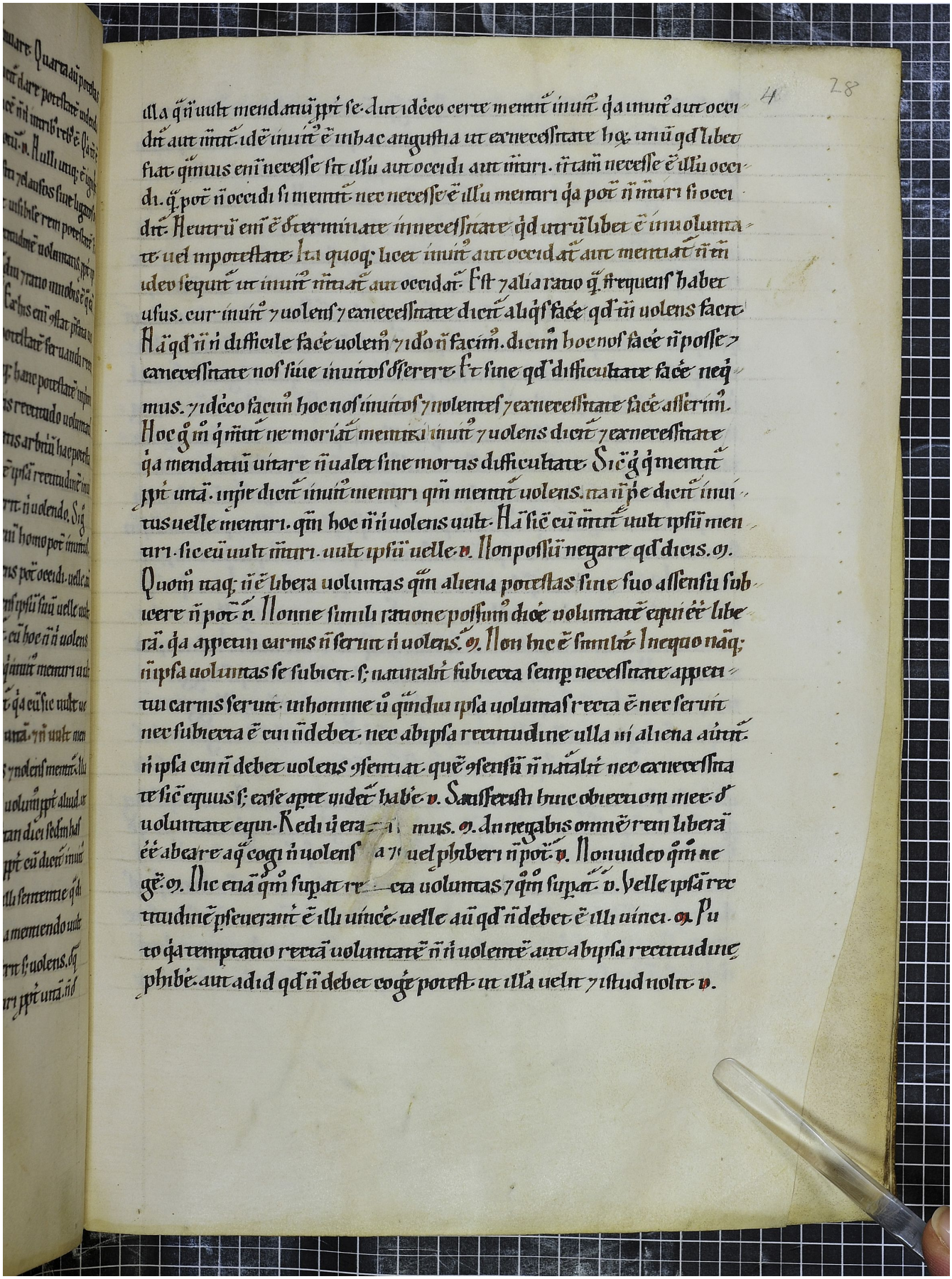

ulla q̃ ñ uult mendacũ ꝓ se. aut ideo certe mentit̃ inuit̃. qa inuit̃ aut occi
dit̃ aut mint̃. idē inuit̃ ē in hac angustia ut ex necessitate hoc. unũ qd libet
fiat q̃ minus eni necesse sit illu aut occidi aut mori. ñ tam necesse ē illu occi
di. q̃ pot̃ ñ occidi si mentit̃ nec necesse ē illu mentiri qa pot̃ ñ mori si occi
dit̃. Heu tu eni ē determinate in necessitate qd uti tu libet ē in uoluntate
uel in potestate Ita quoq; licet inuit̃ aut occidat̃ aut mentiat̃ ñ ñ
idem sequit̃ ut inuit̃ mintat̃ aut occidat̃. Est ⁊ alia ratio q̃ frequens habet
usus. cur inuit̃ ⁊ uolens ⁊ ex necessitate dicit̃ aliq̃s facē qd ñ uolens facit̃
Ha qd ñ ñ difficile facē uolem ⁊ ido ñ facim. dicim hoc nos facē ñ posse ⁊
ex necessitate nos sine in uitos deserere Et sine qd difficultate facē neq
mus. ⁊ ideo facim hoc nos inuitos ⁊ uolentes ⁊ ex necessitate facē asserim.
Hoc g̃ m q̃ mint̃ ne moriat̃ mentiri inuit̃ ⁊ uolens dicit̃ ex necessitate
qa mendacium uitare ñ ualet sine morus difficultate. Sic g̃ q̃ mentit̃
ꝓ uita. in pe dicit̃ inuit̃ mentiri qm mentit̃ uolens. ita ñ pe dicit̃ inui
tus uelle mentiri. qm hoc ñ ñ uolens uult. Ha sic eu mint̃ uult ipsu men
tiri. sic eu uult mentiri. uult ipsu uelle ⁊. Non possu negare qd dicis. o.
Quom naq; ñ ē libera uoluntas q̃m aliena potestas sine suo assensu sub
icere ñ pot̃ ⁊. Nonne simili ratione possum dicē uoluntate equi ēē libe
ra. qa appetit carnis ñ seruit ñ uolens. o. Non hic ē similit̃ Ineqo naq;
ñ ipsa uoluntas se subiecit. s; naturalit̃ subiecta semp necessitate appeti
tui carnis seruit. in homine ũ q̃ndiu ipsa uoluntas recta ē nec seruit
nec subiecta ē eui ñ debet. nec ab ipsa rectitudine ulla ui aliena aufert̃
ñ ipsa eui ñ debet uolens ⁊ sentiat. quē ⁊ sensu ñ naturalit̃ nec ex necessita
te sic equus s; ex se apte uidet̃ habē ⁊. Sa asseruisti hunc obiectionem meo d
uoluntate equi. Redi ũ era[illegible]mus. o. An negabis omnē rem libera
ēē abeare a q̃ cogi ñ uolens [illegible] a ⁊ uel prohberi ñ pot̃ ⁊. Non uideo q̃m ne
gē. o. Dic etia q̃m supat re[illegible]ta uoluntas ⁊ q̃m supat̃ ⁊. Velle ipsa rec
titudine pseuerant̃ ē illi uincē uelle au qd ñ debet ē illi uinci. o. Pu
to qa temperatio recta uoluntate ñ ñ uolente aut ab ipsa rectitudine
prohbē aut ad id qd ñ debet cogē potest ut illa uelit ⁊ istud nolit ⁊.